

støtte det, der er dansk Syd for Grænsen. Jeg er overordentlig glad over, at Tilslutningen til denne Bevilling ogsaa i Aar er enstemmig, og jeg vil haabe, at det kan forme sig saaledes, at den vedblivende ogsaa ud i Fremtiden kan gives enstemmigt. Det er, som vi nu i Øjeblikket staar, ret store Foretagender, der er sat i Gang Syd for Grænsen, og det er givet, at hvis de ikke kan bygges paa et fast Grundlag, kommer der en Vaklen ind i det, som vi ikke kan ønske. Vi maa ønske, at det Arbejde og de Institutioner, der er rejst dernede, maa kunne staa paa et saadant Grundlag, at det kan bære ogsaa ud i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte nogle Ord, hvorved han vedkendte sig Forpligtelsen til at støtte dansk Kultur og dansk Sprog, Ord, som jeg ganske kan underskrive. Det afgørende ved denne Bevilling er efter min Mening, at vi kun vil støtte, hvad der er dansk; vi ønsker at støtte dansk Sprog, dansk Sindelag og dansk Kultur, men vi ønsker ikke at benytte Konjunkturerne til at drage Folk af et andet Sindelag over mod os. Det er ogsaa for mig det afgørende. Og naar vi holder denne Linie, handler vi i Virkeligheden paa samme Vis, som Tyskland gjorde inden Verdenskrigen. Der var før Verdenskrigen ikke noget Land, der gjorde mere for sin Kultur og sit Sprog i Udlandet end netop Tyskland, saa naar vi holder os indenfor denne Linie, er vi indenfor de almindelige internationale Regler og følger blot den samme Linie, som Tyskland fulgte, inden Verdenskrigen kom. Og jeg mener, vi har en dobbelt Forpligtelse til at støtte det, der virkelig er dansk, fordi Tyskland ikke har ydet det danske Mindretal Syd for Grænsen samme Kaar, som vi har ydet det tyske Mindretal Nord for Grænsen. Det er en Hæder for Danmark, at vi har ydet dette Mindretal saadanne Kaar, og der bør arbejdes hen til — jeg kan ganske slutte mig til de Bestræbelser, som er udøvet fra Socialdemokraternes Side i den Retning —, at der ydes vores Landsmænd Syd for Grænsen samme kulturelle og sproglige Kaar, som vi yder Tyskerne Nord for Grænsen. Saa længe det ikke er Tilfældet, mener jeg, vi har en dobbelt Ret og en dobbelt Pligt til at bevare det, der er dansk Syd for Grænsen.

Jeg er meget glad ved den Udtalelse, der er fremkommet, at der skal gives en Redegørelse for, hvorledes disse Penge anvendes. Det er, synes det mig, overordentlig vigtigt, at det slaas fuldkommen fast, hvad Pengene bruges til. Baade indadtil og overfor Udlandet er det absolut ønskeligt, ja,

nodvendigt, at dette sker, saaledes at man kan se, at vi har et fuldkommen klart og solidt Grundlag at staa paa.

Der har været talt om den farlige og skadelige Bevægelse, der har været fremme i den sidste Tid, rettet mod Dannelsen af en selvstændig slesvigsk Stat. Jeg tror ikke, vi kan vente os noget godt fra den Kant. De Bestræbelser, der dér er i Gang, er ikke Bestræbelser, der vil tjene Danmark, og jeg vil ønske, at de ikke maa støttes her af nogen, hvorved de kunde komme til at skade Samarbejdet om de kulturelle Opgaver Syd for Grænsen. Det, som vi Danske og navnlig vi, der har været under Fremmedherredømmet, maa ønske, er, at det Arbejde, der er paabegyndt Syd for Grænsen, maa staa paa et saadant Grundlag, at det kan fortsættes uforandret under de skiftende Regeringer, saaledes at der ikke i denne Sag bliver noget, der skal være Strid om indenfor Rigsdagen og i det danske Folk, men at det kan staa urokket ud i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Rode talte noget om de Bevillinger, der er givet til unge Syd for Grænsen til at komme paa danske Højskoler og Landbrugsskoler og andre Skoler, og jeg skal gerne give det ærede Medlem Ret i, at der her er sket visse Ting, som hellere burde hava været usket — en og anden, som er kommet herop, burde hellere ikke have haft nogen Hjælp —, men jeg maa tilføje, at det har været uhyre vanskeligt for os netop at faa dette Arbejde ind i den rette Skure. Jeg kan dog sige, at efterhaanden er Arbejdet for at faa unge Syd for Grænsen over til danske Skoler kommet til at foregaa efter lignende Grundsætninger, som det foregik for Nordslesvigs Vedkommende, da vi var under Fremmedherredømmet. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det, som det gælder om for os, er, at vi støtter det, der er dansk, vi har ingen Interesse i at gøre noget for det, der ikke er dansk, eller for dem, som kun af Konjunktursyn ønsker at slutte sig til os. Jeg er overordentlig glad ved, at vi atter kan samles i Enighed om denne Bevilling, og skal udtale som min Mening, at lige saa sikkert som vi har en Forpligtelse til at støtte det, som er dansk Syd for Grænsen, lige saa sikkert er det, at vi maa afvise alle Bestræbelser, som gaar ud over dette.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Finansudvalget har afgivet Betænkning og Indstillinger angaaende 2den Afde-